T 40

293. Látjuk-é még egymást...

- 2. Látjuk-é az égi várost, S megnyílt ékes kapuját? Szívünk mindig oda vágyott, Látni Isten országát. Látjuk-é, látjuk-é, látjuk-é? Látjuk-é az égi várost, S megnyílt ékes kapuját? Bémegyünk kíséretében Istennek városába, Ott találjuk mi már készen, Mit még ember nem láta. Felmegyünk, felmegyünk, felmegyünk, Felmegyünk kíséretében Az Isten városába!
- 3. Halljuk-é a szent seregnek Zengő hála énekét,
 Halljuk-é majd, hogy Istennek Áldják drága, szent nevét;
 Halljuk-é, halljuk-é, halljuk-é,
 A megváltott szent seregnek Halljuk-é az énekét?
 Sőt mi több, még annál többet: Látjuk Isten szent Fiát,
 S hordozzuk, mint üdvözültek Ott az életkoronát.
 Sőt mi több, sőt mi több, sőt mi több,
 Sőt mi több, még annál többet: Látjuk Isten szent Fiát!

5. Akkor majd, mint üdvözültek – Ha itt lenn jól küzdöttünk –, Országában az élőknek Istennél fenn lehetünk. Akkor majd, akkor majd, akkor majd, Akkor majd, mint üdvözültek Istennél fenn lehetünk. Jertek hát, sietve menjünk A szentséges Sionhoz! Itt mi már ne késlekedjünk, Mert csak úgy jutunk célhoz! Jertek hát, jertek hát, jertek hát, Jertek hát, sietve menjünk A szentséges Sionhoz!

Ezután láték új eget és új földet: ... és látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, mely az Istentől szálla alá mennyből.